

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.--INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 15 DE DECEMBRE DE 1917

Núm. 154

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

URBANISACIÓ DE LA CIUTAT

LO DE LA CORTERA

Molt s'ha discutit i enraonat sobre a on es deu fer la cortera de grans. Els partidaris de fer-la al Mercat vei, diven que'ls qui la volen dins la plaça del Mercat nou e-hi son perque favoreix les seves finques, que tenen al entorn. Aquests, porien donar i donen les mateixes raons, de que, els qui la pretenen an el Mercat vei és per beneficiar les cases que tenen a l'encontrada.

Pena dóna an el que sent dins son pit un cor verament patriòtic al veure l'estancament d'esperit en que se fan les coses d'Inca. La cortera se deu fer allà a on convenga pel bé general de la població i dels qui duen a Inca les seves marcançies. Si al construir-la a un lloc queda favorida una propietat no és una raó per deixar-la de fer-l'e-hi. Els interessos creats es deven tenir en compte, però no deven ser raons per fer caure la balança en lloc, quant no convenga al be comú. Interessos creats eren pels veinats de certs carrers de la població el tenir-hi el mercat del bestia i d'un cop el passaren an el Mercat nou de La Mostra. Interessos creats eren tenir el Corter de l'exèrcit en el carrer del Barco i l'edificaren a l'altre extrem de la població, a un punt que mai l'exemplament del poble tendrà expansió. Mes a-les-hores la política inquera no estava tant exaltada, i ningú piulà i ningú va invocar interesos creats; i ara, per esperit de partidisme més que altra cosa, s'ha posat el crit an el cel, i hem llegit, a una fulla repartida en profusió, les paraules d'assessins, traidors i canalles: calificatius greus aplicats a la Majoria de l'Ajuntament, puis que altra aplicació no poren tenir per esser els retgadors els factors de l'acort de la Cortera; donant així els autors d'aquesta fulla, un espectacle escandalós i de mal exemple al poble, al no respectar el principi d'autoritat.

¿Seguint així, a on anirem a parar?

A un article anterior ja indicàrem els in-

convenients que resultarien de fer la cortera a la plaça d'Orient i avui ens acudeix fer una pregunta que qualcú trobarà estranya. ¿Convé an els veinats del Mercat vei que la Cortera es faci allà on estava antigament? La contestació per alguns serà afirmativa, per més que nosaltres no estàm gaire segús que los reportàs gens de benefici.

Ens explicarem.

El punt de més importància d'Inca és la plaça i carrer Major. Aquesta importància

Pot-ser que qualcú objecti que si es feia la Casa Consistorial damunt la cortera que allò cobraria gran valor, cosa que no negam, però l'estat de coses a on s'és arribat a Inca en qüestió de millores públiques, degut a la cooperació de tots els partits, demana i exigeix que no se deven emprendre obres innecessàries, costoses i de poc profit, quant hi ha vertaderes i urgentes necessitats, com son corteres i places. La Casa Consistorial es l'edifici del Municipi que tenim mes bò i encara que no sia molt es-

plèndit basta per les necessitats del Consistori. Fer una casa consistorial avui, seria un desacert que no tendria consol, i per lo mateix, el projecte de fer cortera i casa de la vila, an el Mercat, se deu deixar per irrealisable i innecessàri. Per fer el projecte del Sr. Aleñar que va aprovar l'Ajuntament i expropiar les cases en qüestió es necessitarien 400.000 ptes, inutilisant per llarg temps tota iniciativa d'altres obres.

Tenim, idò, damunt lo que duim escrit, que no es deu fer la Cortera a la plaça d'Orient

per no enlletgir l'hermosa entrada a la població ni fer una injustícia a la Rectoria; que no convé an els veinats del Mercat i carrer del Comers que es faci allà, per aspirar esser, juntament amb el carrer Major, la gran Via de la Ciutat; i que seria una bojaria distreure els fondos del pressupot en la Casa Consistorial, quant basta la que tenim.

I fins a un altra, que tenim moltes coses que dir...

MIQUEL DURÁN.

PENSADES DE GOETHE

No podem dir que posseïm sinó allò que entenem.

Aquell qui soporta les meves faltes, és el meu senyor, encara que sia el meu servent.

Jo puc promete esser lleal; però imparcial, no.

El desagraïment és sempre una mena de debilitat. Jo mai he conegut homes forts que fossin desagraïts.

Traducció de JOAN MARAGALL.

CIRCOL D'OBREERS CATOLICS

DIUMENGE, DIA 16, CONFERÈNCIA

per D. Juan Capó Valls de Padrinas

INSPECTOR DE PRIMERA ENSENYANÇA

TEMA: NECESSITATS CULTURALS D'INCA

- I Reflexions de lloc.
- II L'exemple dels pobles cults:
Un viatge per Bèlgica, França, Suïssa, Alemanya i Estats Units.
- III Lo que s'hauria de fer i medis per arribar-ho a terme.

A les 8 i mitja del vespre.—Entrada franca.

li vé en gran part d'haver-se decantat el gran casal de la Rectoria vela i haver-se edificat en son solar superbiosos casats destinats al comerç i a esplèndits establiments. Ara bé, si es reedificava la cortera al mateix lloc que ocupava abans, seria lo mateix que si s'hagués reedificada la Rectoria al carrer Major, no dexant lloc per l'expansió del tràfec. Es vé que la cortera daria un dia de comerç cada setmana an els carrers de l'entorn; però un dia solament, els demés dies restaria la gran casa corteral tancada sense vida ni moviment. En camvi, si el solar de la cortera se venia per trasts, i en ells s'hi edificaven hermoses construccions, que, sense dubte, serien habilitades per la industria i comerç, tots els carrers de l'encontrada cobrarien gran valor i importància, molt més que tenir una cortera tancada sis dies setmanals. Desenganyin-se els partidaris de la antiga cortera, el pervenir dels carrers del Comers i Mercat és la prolongació del carrer Major, en semblants tendes, establiments i tràfec, coses que per forsa han de venir.

GALAN PRESENT

A Na M.ª Antonia Salva que amb mans de fada ens ha teixida la formosa versió catalanesca de «Mireia».

Amb el vesfit que li brondareu
icom m'ha plagut vostre *Mireia!*
n'es galanxona la pübila!
n'es «de Provença la perleta»!
Anc que donzella camperola
fens un tresor de juvenesa;
es avui reina festejada
per urbs i viles muntanyenques.

Mestre Ramón dins la masia
se la pujava un xic esquerpa
talment semblava selvatgina
com de la Grau les anyelletes.
Vos l'agafareu, missenyora,
i os la emporteu a correr terres.
Com li floreixen en los llavis
el grats recorts de sa Provença!
Aquell cullir la tendre fulla
pera sós verms que filen seda,
aquell cassar-li el peneraire
els pimparims dalt la morera,
i el «Magali» que Nora canta
en mig del chor de jovencelles
i el devallar de les remades
cap o les planes marinenques
quan pels penyals la neu sa glaça
i les cabrides ja fredegen.
Recorts de Grau, recorts del Rose
li son placevols a *Mireia*.
Des que vos, o missenyora,
os l'haveu duita a correr terres,
la pübilleta provençala
no es selvatgina, ni es esquerpa;
fins ha adeprés la llengua nostra
i li floreix amb gentilesa!
amb belles troves catalanes
ens ve a parlar de sa Provença.
Els rims que canta, duen flaire
i resplandor d'auries riberes;
degoten aigua salabrosa
de la qu'esquitxa blanques veles
quan en les cales mallorquines
on les naus l'ona joguinetja
vos o Cordina de Mallorca,
la veu feu dolça de *Mireia!*

Es dolça si pero dirien
que son també ses cantarelles
en les reïnes amerades
de velles soques pirinenques.
Avui *Mireia*, missenyora,
aixís ornada amb vostra vesta,
ès ric present par tres germanes
que son besones; Catalunya,
i l'illa d'or, i la Provença.

RAMÓN BARCELONI

Del *Correo Catalán*

LOS QUE SE VAN
CIRICI VENTALLÓ

Domingo Cirici Ventalló, fué siempre el compañero afable y leal; el escritor pulcro y afilado; la primera pluma satírica española de su época, en su especialidad: la política, y al que le cupo la gloria, de introducir dicho género en España, ya cultivado brillantemente en Inglaterra; mas no lo hizo como importación servil, sino cual genuina creación propia. Y en éste orden, se colocó a la altura del maestro y nada le tenía que envidiar, al célebre humorista inglés, Carlos Dickens.

En cuanto a la parte moral de sus escritos: irreprochable; él era el cronista-Campeón de la Buena Prensa; el buen Caballero andante de la tradicional Causa; de ideas puras y nobles, de delicados sentimientos y ojo vidente. Católico práctico y educador social.

Tocante al fondo: una sóla cuartilla suya, bastara a llenar un voluminoso libro de Sociología actual y a veces suministra aportaciones nuevas, a la Historia en su parte Monográfica, a la Geografía en sus costumbres, a la Filosofía experimental. Aún más; era el sugestivo pensador, que abarcaba los difíciles problemas nacionales, encuadrándolos en la realidad; de poco comunes dotes financieras e intérprete, de las sutilezas del Derecho Internacional; el delineador de proyectos y empresas en las Colonias; diganlo sus recientes artículos, sobre nuestra Zona en el Protectorado de Marruecos.

Respecto a la forma: galana y castiza, ligera y bien medida, atrayente y avasalladora: de ella puede decirse, que es la fantasía puesta al servicio de la realidad; sin golpes efectistas, oropel de guardarropía ni resobados latiguillos, sino clara y diáfana: a veces, en sarta de cascabeles de luz y plata, resuena en ella su histrióna, carcajada, empero digna y elevada, jamás con simplezas de circo; otras de punzante dolor o de sangrienta silueta o de vecinas hecatombes o de acordes bélicos de verdadero patriota.

Se elevó sólo su mérito: pudo ser grande y poderoso y todo lo renuncia, por servir mejor a su Dios, a su Causa, a su Prensa...

No es su limpia prosa, el trapero puñal o el traidor estoque, es la noble espada, de bien templado acero toledano y la maneja en justa lid, a pleno sol y cara a cara al adversario; en su fina sátira, fustiga las humanas miserias sociales y políticas, y sus fuertes trallazos, resuenan en España entera, a los ecos del patrio amor; no es esa sátira mordaz, acre, burda, personalista, que responde a bajos móviles de cerrado criterio, escuela de partido y de política por la política, ni depresiva, ensañada o vengativa es, permítasenos la frase: la ironía nacional, destilada en el honor del periodismo, que regenera y salva. Y ésta ironía, es la que se alzaba implacable, y ahogaba en flor, los gritos de la desenfrenada orgía, en los baquicos festines del deshonor y el contubernio.

Descanse en paz el queridísimo y llorado compañero, el defensor de la fe y la verdad, el anatematizador de los males sociales y políticos; él pasó, mas sus obras no pasarán, y en ellas, los detritus sociales y la insana política, tendrán ante sí, esa graciosa meuca, atormentadora de sus actos

punibles, a modo de eterno remordimiento, en su buena, sana y deliciosa y maestra ironía...

Elevemos los católicos una oración a su alma.

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

Mancor, Diciembre de 1917.

LAS FUTURAS ELECCIONES

UNA PROFECIA

De «El Correo Español» treim les següents parrafades que el notable periodista Cirici Ventalló escrigué poc temps abans de la seva mort, que són un crit d'alerta a les dretes espanyoles.

«Nuestro triunfo sería indiscutible si los ciudadanos llegaran a penetrarse de la importancia de la batalla que dentro de tres meses habrá de librarse; si el país compartiese la convicción que nosotros abrigamos de que la derrota de las derechas en las próximas elecciones puede costar torrentes de sangre, y sería el inexorable comienzo de la disolución de la patria española; si el pueblo, el Clero, los patriotas todos se percatasen bien de que sus votos han de decidir si España subsistirá en lo sucesivo como nación independiente y soberana de sus destinos o como una pequeña Rusia, deshecha, intervenida, encanallada; si los Párrocos se convencen de que el voto de sus feligreses depende que caiga hecho asilllas el altar de sus amores; si las madres llegan a darse cuenta de que en los votos de su marido y de sus hijos estriba que la guerra o la revolución asuelen su hogar.

Si a las futuras cortes no van, por lo menos, 250 diputados de las derechas monárquicas, y conste que no podemos considerar derechas a los que no sean netamente católicos, patriotas y neutralistas, con exclusión de esa titulada izquierda dinástica, sectaria y aliadófila; si a las futuras Cortes no llevamos una mayoría de hombres dispuestos a pelear sin descanso por la Religión y por la Patria, tenemos el presentimiento, que aquí queda consignado para descargo de nuestra conciencia de españoles y de tradicionalistas, que no acabará el año 1918 sin que España despierte un día envuelta en el más pavoroso incendio revolucionario que vieren los siglos».

El Catalá a Madrid

A la real Vila s'ha celebrat un ápat de gala en obsequi dels dos ministres y dels dos directores generals catalans que han entrat en lo govern de la Nació. L'organizador del obsequi sembla que ha sigut lo Dr. Recasens, metje catalá que gosa de gran predicament en la Cort; y con los convidats havían de ser tots catalans, fou la cosa més natural del món que les invitacions y l'«menú» fossen redactats en la nostra parla. D'aixó n'han volgut traure punta alguns polítics a qui fa mal d'ulls la *penetració catalana*, y han criticat tant alt Dr. Recasens com als ministres Ventosa y Rodés y als directores generals Marqués de Camps y Ferrer y Vidal.

Lo convit s'es celebrat amb molta satisfacció y cordialitat, com era de suposar de persones ben educades, y aixís la animada conversa com el brindis s'han fet en catalá, y en Ventosa per darhi la nota justa ha vingut a dir que precisament parlant en catalá es com nosaltres fem l'espanyolisme; y lo reprochable fora que, per passar

na temporada a Madrid, haguéssem de ficarnos lo idioma regional a la butxaca.

Ja hi hagué anys arrera qui ho feu y per cert amb deliberació y alevosia. Fou en Pi y Margall, a qui han volgut honrar molts com a catalanista. Aquell filòsof no'n tenia res del amor que sentim per la patria los qui sabem y estimam el valor étich del regionalisme fundat en la conservació de la llengua materna.

Aquell gran poeta y eruditíssim bibliògraf que fou D. Marián Aguiló, ens havia contat més d'una vegada la gran decepció que va rebre en la seva primera visita a n'en Pi y Margall. Lo jove mallorquí al anar a Madrid per ingressar en lo Cos de arxivers y bibliotecaris volgué posarse en relació ab los prohoms catalans que en la Cort tenian algún nom y representació. Y com Don Francisco Pi y Margall aleshores se dedicava principalment als estudis literaris y artístichs, essent altre dels fundadors de la empresa editorial de *Recuerdos y Bellezas de España*, l'Aguiló se afanyá a posarshi en relació, mes que mes essent tan amich de altre colaborador en la meteixa obra, Don Joseph M.ª Quadrado. Y veus'aquí que'l jove Aguiló cregué molt del cas endreçarli al Pi y Margall en catalá la primera salutació, y aquest, trencantli soptadament la paraula, li digué ab cert énfasis: *Aguiló, hábleme usted en castellano, porque yo aquí en Madrid me he propuesto olvidar el catalán.* «Figureuvos, deya l'Aguiló, arrugant el front quan referia aquest passatge, quina sorpresa y quín desgany rebria de una tal desaprensió y mostra de desafecte a la llengua dels meus amors»

D'aquell temps ne som, gracies a Deu, molt lluny, y'l dinar ofert en obsequi dels ministres y directores general per sos conterrànics en la capital del Regne, ha resultat més que un homenatge a les personalitats un tribut coral de respecte y amor a la llengua catalana. Lo impropí, lo irregular, lo antipatriòtich, hauria sigut que en un convit de catalans y en ocasió de celebrar un triomf del regionalisme catalá, s'hagués posat entredit al idioma patri. Y per terminar aquesta nota recordarém que fa molts anys, en una festa de germanor espanyola celebrada a l'Habana, aquell poeta castellá humorístich que's deya Manuel del Palacio, acabá una entusiasta improvisació ab aquesta frase encertada:

Que hay mucho buen español con acento catalán. J. C.
De la «Gazeta de Vich»

«CENTRE REGIONALISTA»

Diumenge es constituí a Ciutat una nova entitat titulada «Centre Regionalista» La seva finalitat està compendiada a un dels articles dels estatuts del nou Centre, que diu així:

«La finalitat del Centre es netament i exclusivament política, amb criteri autonòmic i afirmatiu i constructiu, i el seu objecte es conseguir:

- personalitat autònoma dels Municipis dins la regió natural.
- personalitat autònoma de la regió natural dins la nació.
- sobirania de la nació.
- federació de nacions formant un Estat ibèric.»

Ja era hora que'ls regionalistes mallorquins se agrupassen en entitat propi per poder fer valer la seva personalitat que ja fa estona que existeix.

La nova Entitat pot contar en la coope-

ració de «La Veu d'Inca», dins el regionalisme catòlic que és la bandera que ha desplagada sempre.

«El Centre Regionalista» te'l seu domicili en el carrer de Conquistador núm. 10, 1.er, a on poren anar a sentar-se els qui dessitgen perteneixer a la nova societat política.

Garbes i Gavelles

Acció patronal.

Els industrials de Manresa han concedit, espontaniament, an els obrers de les seues fàbriques, a vista de la creixent carestia de la vida, un altre augment en el jornal. Els obrers rebrán ara 2'50 pesetes més cada setmana; les obreres, 2, i els ajudants 1'50.

Aquesta generositat dels fabricants de Manresa, es la causa de la pau i harmonia que fa tants d'anys que reina dins aquell centre populós.

Moralizació del Cine.

L'Inspecció general de la municipalitat de la ciutat de Rosario (República Argentina) ha demanant que altra volta es doni entenenent an els empresaris de *cines* que a cada secció cinematográfica haurán de fer passar una placa amb la següent inscripció: Qualsevol persona del public pot dirigir-se a la comissió de censura cinematográfica, mitjansant l'Inspecció general, cridant l'atenció sobre cintes o cuadros que afectin a la moral o falssegin fets historics.»

La falta de compliment a tal disposició, serà castigada amb una multa de cent pessetes.

Tresors al fons de la mar.

A Nova York, segons el Daily Telegraph s'ha constituída una societat submarina amb l'objecte de recobrar el carregament dels vaixells ofonats durant la guerra actual. Molts d'aquets vaixells, com sab tothom, quant anaren a fons, duien cantitats grossíssimes de monedes i d'or en barra. Els empresaris de la nova companyia creuen que serà possible recobrar mercancies i valors per una cantitat total de mil cinccents millons de pessetes. Prenen part en el negoci les principals companyies de seguretats les quals tendrán el 10 per 100 de lo que se recobri. Com es pot veurer, la cosa va de bondeveres i no es tracta d'un *canad* periodístic. El geni yanqui és molt empenidor i sempre está disposat a noves conquestes.

Agrícola

Llegim que ha estat descobert un eficaç procediment per a combatre el còlera de l'aviram, pel veterinari de Calatayud, senyor Castro.

Consisteix el remei en suministrar en dejú una cullerada, per gallina, de blat, que hagi estat abans submergit durant algunes hores en petroli.

El còlera de les gallines està avui estès a diferents comarques de Catalunya: creiem

doncs oportú ensaiar aquest procediment, que té l'aventatge de ser ben econòmic.

Però, per damunt de tot, en oquest cas creiem que els remeis, més que curatius, preventius, són tres: netetja i netetja i netetja.

Noves d'Inca

Dijous vengué an aquesta Redacció D. Llorenç Beltrán, (a) Es Barbó. (seudonim que se fé *célebre* damunt Es Gallet), presentant-nos per la publicació un comunicat de nou quartilles en quarta, que nosaltres no acceptàrem per la seva llargària.

El comunicat estava firmat pel Sr. Beltrán, i per ningú més, i nos feia a saber que *Los Independientes* no era un anònim sino un *títol*. Que solament han publicat les dues fulles que están firmades amb aquest *títol*. Que *Los Independientes* ha constituít un directori o comissió de D. Pere Ferrer, D. Antoni Rosselló, D. Domingo Ramis, D. Miquel Amengual, D. Vicens Enseñat (fill) D. Juan Truyol i D. Pau Sastre.

Ademés, ens fa a sabre, come representant de *Los Independientes*, que ells no son autors d'aquella altra fulla, en que es posava en berlina els reitgidors de nostro Ajuntament.

Estám contents que aquests senyors, que nos mereixen atentes consideracions, per fi hagin donat els seus noms; així els inquers que vulguen seguir les seves crides saben devora qui s'acosten. Així es fan les coses; perque a Inca hi ha molts d'altres independents (i polítics) que no tenen *cadera penjada pel coll*.

Mos alegrem que negú vulga esser l'autor ni es faci solidari d'aquella fulla en que se blasfema a Deu i s'umpl de vituperis el germà proisme. Això demostra que els dolents d'Inca no son tant dessenfraïts que vulguen donar la cara per la maldat.

Aquests son els principals punts del comunicat, lo demés son violes que no cal fer-ne cas. Si nostros lectors vessin el comunicat a qualche periòdic de Ciutat, el seu bon criteri bastarà per fer-ne el judici que es mereix.

FESTIVIDAD DE LA PURÍSSIMA

A LA PARROQUIA

La diada de la Puríssima s'ha solemnisa en esplendorosos actes catòlics. Després de la solemne Novena predicada per Mossen Jaume Sastre, dijous, comensà la festa amb solemnes Completes, estant el temple endiumenjat amb gaies galanures. A la missa de Comunió general s'acostaren devota i nombrosíssima concurrencia. A l'ofici major assistí la corporació Municipal representada pel Bal'le D. Bernat Azina, i pels reitgidors Srs. Morey i Fiol. Se cantà la partidura d'En Ravello, a dues veus, per alguns elements de la Congregació Mariana. Predicà Mossen Jaume Sastre, de

Llucmajor. En bon acert se va rompre la moda que feia un quants anys s'havia intradida de predicà en castellà per la Puríssima després d'haver predicada tota la novena en mallorquí, sense haver-hi un motiu que justificàs tal introducció. A l'ofertori de la Missa, l'hereu de Ca'n Vich, D. Lloaxim Gelabert servà la safata de la colecta, com capillers que son de la Puríssima.

La processó del capvespre resultà lluïdíssima. El principal nucli d'assistents foren les Congregacions marianes de joves i de les Filles de Maria qui hi eren en número creixidíssim. Se portava la imatge de la Puríssima acompanyada del Clero parroquial. Assistia el Sr. Bal·le amb els regidors Srs. Morey i Fiol. La música «Rotger» tocava armonioses marxas.

Diumenge a la mateixa església hi tornà haver-hi festa solemne costada per la família de can'n Verd. Predicà el M. I. Sr. D. Gabriel Llòmpart. Aquesta festa, digué el predicador, està fundada per dita Família mo i abans de la declaració dogmàtica de la Puríssima.

LA INFANTERIA A LA PURÍSSIMA

Les forces de la Guarnició d'Inca obsequià a sa Patrona la Immaculada Verge, amb una Missa que es celebrà a la capella del corté pel Capellà Castrer. Assistí a ella l'oficialitat, els reclutes, el Coronell Sr. Romero, el Jutge Sr. Leca, el Registrador Sr. Rato i altres persones convidades.

A la tropa se les serví un ranxo extraordinari.

A SANT FRANCESC

La Rda. Comunitat de Franciscans obsequià a la Patrona de l'Ordre amb una solemne festa que tengué lloc diumenge. La nit abans se comensà un obtavari i se cantaren Completes. A l'Ofici major que, fons mo i solemne, predicà el Rnt. P. Gabriel T. s. La capella de la Verge estava preciosa.

LA CONGREGACIÓ MARIANA

Aquesta associació a més de prendre part en la festa de la Parroquia, celebrà una vel·lada literari-musical en honra de sa Mare Immaculada. Hi feren parlament Mn. Josep Aguiló, Vice-Director de la Congregació; D. Jaume Estrany, President de la mateixa; D. Antoni Adrover, Congregant; D. Josep Font i Arbós, President de la Congregació de Ciutat; el nin Bartomeu Ramis; D. Pere Ribas, Congregant de Ciutat i el Rnt. P. Vicens Guimerà Director de la Congregació de Ciutat.

Lletgiren treballs literaris els Congregants D. Gabriel Homar, D. Sebastià Amengual, D. J. del C., D. Miquel Garau, i D. Manuel Elvira.

Un chor de congregants cantà himnes religiosos i cançons catalanes. D. Bernat Aguiló cantà una «Ave Maria» de Na Silvari, cridant l'atenció la seva armoniosa veu per ésser una de les primeres vegades que galejava en públic.

Tots els oradors estaren molt eloqüents

i fogosos, arribant a caldetjar la atmósfera d'una fibior mariana embriagadora. Tots parlaren un poc del camp que volen comprar i demanaren la cooperació de tots els qui s'interessen pel sanajament de la joventut.

Se tributaren molts d'aplaudiments sortits del cor.

La presidència que, assumia el Sr. Cura Ecònom, feu la conclusió de l'acte en paraules encoretjadores.

La festa que tots els anys costetja a l'Església de Sant Francesc el fabricant de teixits D. Vicens Enseñat, dedicada a Ntra. Sra. de l'Esperança, enguany en agraïment per haver recobrada la vista, l'ha axecada a la categoria de corant'hores, que farà tot el temps de la seva vida, si Deu ho vol.

Demà, que comencen les corant'hores, abans de l'ofici es beneirà una hermosa pintura de Santa Llúcia, d'uns deu pams d'alsada, que ha feta pintar a D. Bartomeu Payeras, també en agraïment de la vista.

Farà la bendició i dirà l'ofici el M. I. Sr. D. Antoni Deyà, Canonge de la Catedral Basílica, molt amic de la família i compai-sà de Sòller del Sr. Enseñat.

El Sr. Bisbe de Mallorca, ha concedides indulgències an els principals actes de les corant'hores.

Per aquestes solemnidats, Mn. Bernat Salas Organista de la Seu, que sempre està inspirat per cantar coses d'Inca, ha posat la música a un nou himne, d'un poeta inconegut, quin contengut és el següent:

Siau de nostra vida,
dolça Verge Maria,
lo bàsem que ens conhort;
siau de nit i dia
lo far, la llum, la guia
que ens duguen a bon port.

Mare amorosa, Mare estimada,
del món guiau-nos entre'ls perills;
somruga sempre vostra mirada;
Mare amorosa, som vostres fills.

A Vos se'n volen les innocències
a Vos retornen tots els perfums;
que de Vos treuen les flors essències,
i en Vos los astres beuen les llums.

Glòria a Maria, lliri en poncella,
que per les animes degota mel;
glòria a la Verge del dia estrella
que de la terra nos guia al cel.

Com saben nostros lectors, demà i l'altra diumenge venider, donarà una conferència D. Juan Capó Valls de Padrinas sobre l'interessantíssim tema «Necessitats Culturals d'Inca».

An aquesta conferència, que per la importància de la seva matèria s'ha de donar en dos diumenges, es desitja que hi vagin les persones il·lustrades i de criteri d'Inca, i totes aquelles que per la seva posició venen obligades a orientar la opinió a una finidat restauradora dins l'ensenyança.

No obstant d'això, per tots hi haurà entrada franca, per rics i pobres, per socis i externs a la societat, puix que tots interessa el problema de l'ensenyança.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

A la edat de 90 anys, ahir va morir el distingit senyor D. Llaonard Siquier, a la senyorial casa que la Família té a Inca.

Diumenge encara va dinar a la taula i, sentir-se malament, per efecte de la vellesa més que altra cosa, se posà al llit, fent-se necessari administrar-li els Sagraments del vatic.

Durant sa ancianitat, per l'edat que tenia, sempre s'havia guantat fort i tenia enargies de joventut; així és que, no fa molt va escriure i publicar una memòria de les visitats de la barriada de La Mostra, i va comprar totes les cases ruinoses del carrer que, degut a un arresant fet sense mirament, havien quedades inutilidades; i tot amb el fi de fer una acertada urbanisació.

El seu caracter era senyor i bondadós i es-sent un homo després duia, individualment, una vida econòmica.

Avui, a la Parroquia, s'han celebrats suntuosos funerals en sufragi de la seva ànima, i, resat el rosari, a mig-dia s'és trasportat el seu cadàver, en creu alsada, a l'Estació del Carril per dur-lo enterar al Cementeri de Ciutat.

An el funeral i trasportament del cadaver ha assistit tot el senyoriu d'Inca, ressaltant una gran manifestació de dol.

Donam el condol a sa família, desitjant que molts d'anys puga pregar pel descans de l'ànima del seu onclo estimat.

Funcions Religioses

A Sant Francesc comença demà un solemne Triduu de Coranta-Hores, dedicat a la Mare de Deu de l'Esperança. L'ordè en que es celebraran les funcions es el següent: *Diumenge dia 16 de Desembre*, començament de les Coranta-Hores i festa major de Ntra. Sra. de l'Esperança. El *dematí* a les 7 i mitja—Missa de Comunió general pels terciaris. A les 8—Exposició del Santísim i missa amb l'exercici de les coranta Ave Maries. A les 9 i mitja—Tercia cantada. A les 10—Bendició solemne d'un quadre de la gloriosa Martir Sta. Llúcia, que se col·locarà a la capella de Ntra. Sra. de l'Esperança; i seguidament *Missa Major* en la qual es cantarà la Pontificalis d'En Perosi, i predicarà el Rvnt. Sr. Ecònom d'Alcudia Mossen Joan Enseñat. El *decap-vespre* a les 2 i mitja—Vespres i Completes. A les 4 i mitja Matines i Laudes. A les 6—Corona. Exercici a la Mare de Deu de l'Esperança i Trisagi. A les 7 i mitja—Sermó pel mateix Mossen Joan i reserva.

Dilluns dia 17. El *dematí* a les 6 i mitja—Exposició i missa. A les 9 i mitja—Tercia. A les 10—Missa solemne. El *decap-vespre* a les 2 i mitja—Vespres i Completes. A les 5—Rés de Matines i cant de Laudes. Després Corona. A les 7—Exercici solemne a Ntra. Sra. de l'Esperança. A les 7 i mitja—Sermó com el dia abans.

Dimars dia 18. El *dematí* a les 6 i mitja—Exposició i missa. A les 9 i mitja—Tercia. A les 10 Missa Major amb sermó. El *decap-vespre* a les 2 i mitja—Vespres i Completes. A les 5—Matines i Laudes com el dia abans. A les 7—Exercici a Ntra. Sra. de l'Esperança. A les 7 i mitja—Sermó, Processó i reserva.